

socialdemokratiske Presse Gang efter Gang Beretninger om, hvorledes Børn blive behandledes. Og hvad Fædre og Mødre kunne byde deres Børn er, som jeg sagde før, utroligt. I frisk Erindring for mig, der har haft med adskillige af den Slags Sager at gøre, staa enkelte af disse Tildragelser, enkelte af de Tilfælde, hvor Forældre i fast utrolig Grad have mishandlet deres Børn. Jeg erindrer saaledes et Tilfælde med et Barn, der gennem Aaringer blev sultet af Forældrene. Beboerne i det Hus, hvor Forældrene boede, havde gentagende Gange set Barnet samle de Brødstumper op, der bleve kastede ud til Fuglene, set Barnet samle de Levninger op, som bleve smidte i Skarnbøtten. Man havde hørt Barnet tidlig og silde skrike, saa hørte Skrigene op, thi Moderen stoppede Barnet et Tørklæde i Munden, naar hun pryglede det. Baade Faderen og Moderen paastode, at de ikke mishandlede Barnet, men tværtimod vare gode og kærlige imod det. Endelig langt om længe og efter megen Anstrengelse lykkedes det at faa en indgaaende Politiumdersøgelse i Gang, og det viste sig da, at disse Forældre i Aaringer havde mishandlet deres Barn værre, end en raa Kusk kan mishandle et Dyr. Men først efter fortvivlede Anstrengelser og aarelang Kamp, lykkedes det at faa Forældrene berøvet Myndigheden over Barnet. Et andet Tilfælde: En deliristisk Arbejder, Konen stærkt fortrukket, med 5 Børn. Hun bestiller intet, en Pige paa 10 Aar besørger alt, hvad der skal foretages i Huset. Moderen er saa forfalden, saa ødelagt moralsk, at hun giver enkelte af Børnene Brændevin, naar de ere sultne. Urenlighed, daarlige Forhold i det hele raade i dette Hjem, alligevel skal der gøres et meget stort Arbejde, forinden det lykkes at berøve disse Forældre, som begge ganske savne Evnen til at opdrage deres Børn, Myndigheden til fuldstændig at forkvakle dem. Der kunde nævnes en Række andre Eksempler, Eksempler, som jeg kun antydningvis skal fremhæve her. For nogle Uger tilbage henvendte en Arbejders Hustru sig til mig og bad mig om at tage mig af et lignende Forhold som det, jeg her har omtalt. Det fremgik da af den Undersøgelse, jeg og andre foretog, at Manden, naar han kom beruset hjem om Natten, ikke alene slog Hustruen, men tillige mishandlede et lille 13 Maaneders gammelt Barn.

Saadanne Forhold finde Sted, og de finde ikke Sted spredtvis, men mange Steder i dette Land. Der er jo en Mængde Mænd og Kvinder, der stifte Familie eller

leve paa Polsk, og som sætte Børn i Verden uden den mindste Grad af Ansvarsfølelse. Præsten siger til dem, hvis de blive gifte, at de skulle opfylde Jorden og gøre sig den underdanig, og de sætte saa det ene Barn i Verden efter det andet uden Evne til at tage sig af disse Børn i den ene eller anden Retning. Nu vel, der maa gøres noget for disse Børn, Samfundet maa opfylde sine Forpligtelser over for dem. Det er ikke nok, at vi fyldes af Rædsel overfor de raa Optøjer, professionelle Bøller sætte i Scene. Det er bagvendt, synes jeg, naar flere Tusinde Mænd og Kvinder sætte Adresser i Gang, i hvilke de i Anledning af Bølleuvasenet kræve strengere Straffelove og mere Politi. Det, der trænges til, er en Forebyggelse af de Forhold, der gøre det muligt, at Antallet af Børneforbrydelser stiger. Det, det kommer an paa, er at stoppe Smittekilden, at forhindre, at Børn vokse op i daarlige Hjem blandt slette Fædre og slette Mødre, der opdrætte deres Børn til Forbrydere. Dette Forhold koster Samfundet umaadelige Summer. Hvad vi give ud til Fængsler, til Rets- og Politivæsen fra Statens Side er jo meget betydelige Summer. Vi vilde indspare, om ikke i Øjeblikket og i de første Aar, saa i Tidens Løb meget, om Staten vilde ofre de Millioner, som der skal til, for at Samfundet ikke alene kunde tage sig af de Børn, der ere komne paa gale Veje, men ogsaa af dem, der leve under triste Vilkaar, men dog have en saa god Karakter, at de til Trods for disse slette Vilkaar ikke ere komne i Konflikt med Straffeloven. Det er naturligvis et Spørgsmaal af stor finansiel Betydning, men jeg forstaar alligevel ikke, at den høje Regering ikke har fremsat Forslag i saa Henseende, og ikke har givet nogen Antydning af, at saadant kunde ventes. Det er blandt de sociale Spørgsmaal, der ere fremme, et af de største, og jeg opfordrer den høje Regering til i denne Samling, allerede i denne Samling, at gøre Skridt til et Forslag, udarbejdet i Overensstemmelse med den Betænkning, Børnekommissionen af 1893 har afgivet.

Der fremsættes i denne Betænkning blandt andet et Forslag om et Værgeraad, der skal tage sig af de Børn, der vokse op i daarlige Hjem. Det er i det væsentlige et godt Forslag, men det mangler dog det stærkt udprægede demokratiske Tilsnit, der skulde til, det mangler i nogen Grad Tillid til den jævne Befolkning. Jeg tror; man vil kunne finde en god demokratisk Form for saadanne Værgeraad uden at